

sig til Ro med det Tilsyn og Indseende, man har i Øjeblikket, men maa kræve en Forandring og gøre den, naar man giver Koncessionen. Om det er en rigtig Form, der her er valgt af mine Partifæller i Udvalget, kan der maaske strides om. Det var sikkert, hvis der var Villie til det, muligt at finde de Former, under hvilke der kunde gives en Bestemmelse af den Art, her er Tale om. Det forekommer mig, at det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds meget vel kunde stemme for dette Forslag, saa meget mere, som han regnede det for en stor, smuk Fjer, der kunde pryde Socialdemokraternes Hat, og hvorfor skulde det ærede Medlem ikke ogsaa kunne pryde sig med en pæn Fjer en Gang; hans Hat trænger saa vist ogsaa til en Prydelse.

**A. Andersen:** Det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Sveistrup) udtalte sin Forandring over, at jeg havde draget Spørgsmaalet angaaende Retningslinien for Skive—Skern-Banen frem. Dersom det ærede Medlem personligt havde kendt Forholdene derude, som jeg gør det, tror jeg, han ikke vilde have udtalt sin Forandring. Da dette Andragende var blevet indbragt i Folketinget, tog jeg derud i min Juleferie for at sætte mig personlig ind i de stedlige Forhold, og efter at jeg havde undersøgt den Strækning, som denne Linie paatænkte at skulle have efter Forslaget, var jeg ikke i Tvivl om, at hvis dette Andragende fra Beboerne derude blev taget til Følge, saa at den sidste Linie kunde gennemføres, vilde det være til stor Fordel af forskellige Grunde. Det ærede Medlem brugte som Argument for den Linie, der er foreslaaet, at der var indkommet 2 Andragender om at beholde denne Linie. Det er dog ret mærkeligt, at det skulde være en Grund til at beholde en Linie, at der er indkommet to Andragender med en hel Del Underskrifter. Hvis det var Tilfældet, kunde der være kommet en Mængde flere Underskrifter paa det Andragende, som er indkommet, om at faa Retningslinien forandret. Overfor de vedkommende Folk, der spurgte mig, om det var nogen Nytte til at skaffe flere Underskrifter, gjorde jeg gældende, at naar der var 118 Underskrifter, var det alt nok.

Naar der anlægges en Bane, maa man først og fremmest sørge for at finde de mest centrale Steder til Stationer, og i Tilfælde af, at Trevad bliver valgt til Plads for Stationsbygningen, faar denne en Plads

mellem to Amter paa et Sted, hvor der gaar en Landevej, som Forbindelseslinie mellem disse Amter, og bliver Stationen der, er der 9 Landsbyer, som kun vilde faa højst  $\frac{1}{2}$  Mil til Station. Og bliver Banen ført til Trevad ad den lige Linie over Feldborg og Karup Sletten, vil den blive fri for den store Kurve paa Banelinien, og den vil blive betydelig billigere at anlægge end ovre paa den modsatte Side af Aaen, hvor der er et kuperet Terrain. Bliver den ført over Karup Sletten, vil den endvidere komme forbi et Par større Kridtgrave, som vil faa Betydning for Kultivering af de store Moser mellem Skive og Skern. Jeg tror derfor, der er al mulig Grund til at lade denne Sag komme under nærmere Overvejelse.

**Ludvig Reventlow:** Jeg vil ikke lægge Skjul paa, at jeg havde ventet, at den højtærede Minister straks havde sagt ubetinget Ja til de to Ændringsforslag, der ere stilledes af Udvalget, nemlig Ændringsforslagene Nr. 56 og 62, som berøre Banerne paa Falster og Lolland. Ministeren har ikke ment at kunne gøre det, men har henvist dem til nærmere Konference med Udvalget. Da jeg vel er den af dette Tings Medlemmer, ikke blot af dem, der ere til Stede i denne sene Midnatstid, men af samtlige Medlemmer, der kender de paagældende Egne bedst, turde jeg maaske have Lov til at sige her, at alle disse tre Jernbaneanlæg tiltrænges i allerhøjeste Grad. Der har gennem en lang Række Aar været Trang til dem, og Befolkningen har ogsaa i saa Henseende vist Offervillighed, men har dog ikke været forberedt paa, at disse Egne skulde stilles anderledes end det øvrige Land, har ikke været forberedt paa, at Statstilskuddet skulde være mindre, end hvad der ydes til de øvrige Baneanlæg. Hvis derfor disse Forslag ikke vedtages saaledes, som de nu ere komne til at lyde, hvis altsaa Statstilskuddet bliver mindre, vil det efter al Sandsynlighed ikke blive muligt at faa disse Baner anlagte. Man har samlet Penge ind til Baneanlægene under den Forudsætning, at man skulde faa Halvdelen af Anlægsomkostningerne. Brister denne Forudsætning, vil det sikkert blive meget vanskeligt at faa tilstrækkelig Penge. Jeg turde derfor henstille til den højtærede Minister, at han vil se saa velvilligt som muligt paa denne Sag, og at han vil yde sin Bistand til, at man i disse Egne, som virkelig trænge til Baneanlæg, bliver stillet saaledes, at Anlægene blive mulige.